

N:o 234.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 24 maj 1909.
— — — — Andra Kammaren den 24 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen angående bestämmelser rörande skyldighet att vid allmän flottled uppföra bostäder för flottningsskipsmanskapet.

[Första Kammarens tillfälliga utskotts (N:o 1) utlåtande N:o 7.]

[Andra Kammarens tillfälliga utskotts (N:o 4) utlåtanden N:is 2 och 37.]

Till Konungen.

Enligt hvad Riksdagen inhämtat har med anledning af 1907 års Riksdags skrifvelse till Kungl. Maj:t med begäran om utredning rörande landtarbetarnas lefnadsförhållanden Eders Kungl. Maj:t anmodat kommerskollegium att inkomma med underdånigt yttrande, och läser det förslag, som med anledning häraf af kommerskollegium utarbetats, bland annat afse specialundersökningar rörande såväl särskilda arbetargrupper, såsom skogs- och flottningsarbetare, betodlingsarbetare o. s. v., som ock särskilda spörsmål, såsom bostadsfrågan, formerna för anställningen m. m.

Emellertid har Riksdagen, oberoende af huruvida en dylik utredning af Eders Kungl. Maj:t anordnas, ansett sig böra redan nu påkalla Eders Kungl. Maj:ts uppmärksamhet i fråga om bostadsförhållandena för en kategori af dessa arbetare, nämligen de skogsarbetare, som äro sysselsatta vid de allmänna flottlederna. Dessa flottleder äro nämligen i viss mån att betrakta såsom allmänna trafikleder, hvarför ett reglerande in-

gripande från statens sida beträffande dem är väl påkalladt och lätt genomförbart. Vid dessa flottleder, där timret år efter år framflottas på ungefär enahanda sätt, torde det med fördel låta sig göra att uppföra hyddor äfven af varaktigare typ på platser, där det med afseende på afståndet från bebodda orter med flera omständigheter kan anses behöfligt, såsom bland annat vid forsar, där varaktigare arbeten och bevakningar måste äga rum. Sådana bostäder torde lämpligast böra uppföras af flottnings- och strömningsbolagen, och kunde i så fall möjligen i flottningsstadgan, hvilken lär vara under omarbetning, införas dels bestämmelse härom och dels om att kostnaderna för byggnaderna finge intagas i den amorteringsplan för flottleden, som Eders Kungl. Maj:ts vederbörande befallningshafvande äger att fastställa, hvadan kostnaderna för desamma kunde blifva amorterade genom viss afgift per flottenhet i likhet med öfriga kostnader för flottledens rensning och byggande. Vid den afsyning enligt flottningsstadgan, hvarom Eders Kungl. Maj:ts befallningshafvande förordnar, innan flottleden upplåtes till allmänt bruk, torde då äfven dessa hus kunna och böra afsynas. Införandet af sådana bestämmelser, af betydelse särskildt för Norrland, där ofta boningshus saknas milslångt från flottlederna, torde kunna ske utan att afvakta den ofvan berörda vidlyftigare utredningen angående skogsarbetarnes ställning och lefnadsförhållanden, hvilken naturligtvis tager afsevärd tid.

På grund af hvad sålunda anförts får Riksdagen anhålla, att Eders Kungl. Maj:t täcktes taga i öfvervägande, huruvida i flottningsstadgan eller i annan författning böra upptagas bestämmelser därom att på ställen vid allmän flottled, där sådant är af nöden, skola finnas bostäder, uppförda för flottningsmanskabet och underkastade i tillämpliga delar samma föreskrifter som öfriga till flottled hörande byggnader.

Stockholm den 24 maj 1909.

Med undersätlig vörndnad.